

ἐν τινι ἀγρῷ. Τοῦ γείσου σφίζεται ἐπίσης εἰς 20 μέτρων ἀπόστασιν με-
γα τεμάχιον, τῶν δὲ ἀσπιδηφόρων τεμαχίων περισφύζονται ἐν καλῇ διατήρη-
σει τὰ 7. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα εἶναι καὶ τὰ κυρίως χαρακτη-
ριστικὰ μέρη τοῦ τροπαίου, εἶχον τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀναστήλωσις ἡδύ-
νατο νὰ γίνῃ ἀναπληρουμένου τοῦ 8ου ἀσπιδηφόρου τεμαχίου διὰ τοι-
χοποιίας ἢ δι' ὁμοιώματός τινος καὶ κατασκευαζομένης κυλινδρικής βάσεως
μελλούσης νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κάτωθεν τῶν ἀσπίδων κύλινδρον. Ἡ
ἐργασία ἔμελλε νὰ ἀρξῆται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἀλλὰ δυστυχῶς ἐματαιώθη λόγῳ τῶν συνεχῶν βροχῶν, ὧν ἕνεκα ὁ χῶρος,
ἐν ᾧ θὰ κατεσκευάζετο τὸ θεμέλιον, κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἅτινα
λόγῳ τῆς ἀργιλώδους συστάσεως τοῦ ἐδάφους δὲν ἡδύναντο ν' ἀπορροφη-
θῶσιν, ἀλλ' ἐλίμναζον. Τούτου ἕνεκα ἀπεφάσισα νὰ ἀναβάλω τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ ἔργου εἰς ἐποχὴν εὐνοϊκωτέραν δι' οἰκοδομικὰς ἐργασίας. Καὶ ἐκά-
λυψα ἐκ νέου τοὺς λίθους διὰ χωμάτων διὰ τὸν φόβον τῆς καταστροφῆς.

Ἡ ἐξέτασις τῶν λίθων ἐκάστων πλὴν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς μορφῆς
τοῦ τροπαίου, ἦν ἐφανέρωσεν, ὑπῆρξε διδακτικὴ καὶ ὡς πρὸς τὴν χρονολο-
γίαν τῆς κατασκευῆς τοῦ μνημείου. Παρατήρησα δηλ. ὅτι ἡ ἐργασία τῶν
ἀπαρτιζόντων τὸ τρόπαιον μελῶν εἶναι ἐσωτερικῶς ἀμελής πως καὶ ἄδρα
μὴ συμβιβασομένη πρὸς τὴν ἐπιμελῆ ἐργασίαν τῶν λοιπῶν ἐν Βοιωτίᾳ γνω-
στῶν ἔργων τοῦ 4ου π. χ. αἰ. Ἄλλ' ἔτι μᾶλλον ἐκλόνησε τὴν πίστιν μου
ἐπὶ τὴν ἐκ τοῦ 4ου αἰ. προέλευσιν τοῦ μνημείου τὸ σχῆμα τῶν συνδέσμων
του, οἵτινες ἀντὶ τῶν ἀναμενομένων διπλῶν ταῦ εὐρέθησαν πειόσχημοι.
Οἱ δύο ἀνωτέρω τεχνικοὶ λόγοι συνδυαζόμενοι καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς χώ-
μασιν ἀνεύρεσιν πλίνθων μὲ κάμνουσι νὸ ὑποθέτω, ὅτι τὸ τρόπαιον δὲν
δύναται νὰ εἶναι τοῦ α') ἡμίσεος τοῦ 4ου αἰ., ἤτοι σύγχρονον τοῦ Ἐπα-
μεινώνδου, ὡς μέχρι τοῦδε ὑπετίθετο, ἀλλὰ κατὰ ἕνα τοῦλάχιστον αἰῶνα
μεταγενέστερον, κατασκευασθὲν πιθανῶς κατὰ τοὺς ἑλληνιστικοὺς ἢ τὸ πολὺ
τοὺς Αὐγουστείους χρόνους.

A. K. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

II. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Τῇ 6 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἠρξάμην τῶν ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῶν ἐν ἣ θέ-
σει πέρουσι εἶχον ἀποκαλύψει τὸ πρῶτον μέγα καὶ πολυτελές, ὡς φαί-
νεται ἐκ τῶν ἀποκαλυφθέντων θρειπίων, χριστιανικὸν ἴδρυμα, ὅπερ

τότε δὲν ἐπρόφθασα νὰ ἀνακαλύψω ἕξ ὀλοκλήρου. Τοῦτο κεῖται κάτωθεν καὶ πρὸς Β. τῆς μεγάλης Δεξαμενῆς τῆς Νικοπόλεως, τῆς κοινῶς Βαγένας καλουμένης καὶ σχεδὸν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα κατὰ τὸ 99 χιλιόμετρον περίπου.

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀνασκαφὴν ἀπεκάλυψα ὀλόκληρον τὴν εἴσοδον, ἣτις ἦτο μεγαλοπρεπεστάτη, διότι ἡ πύλη αὐτῆς ἔχει εὖρος 4 σχεδὸν μέτρων ἐν τῷ προδόμῳ, ὅστις εἶνε πλακόστρωτος· ἀνευρέθησαν πλεῖστα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κίονες ὀλόκληροι, λεῖοι, ἄνευ ῥαβδώσεων, εἶτα κιονόκρανα κορινθιακὰ καὶ Ἴονικὰ, παραστάδες διλόβων χριστιαν. παραθύρων, ὑπέρθυρα κλπ. κλπ. πρὸς δὲ τὸ Β. μέρος ἀπεκαλύφθη τετράγωνος ἐνὸς μέτρου καὶ τι πλέον πλάτους ἰσόγειος κρύπτη καὶ βάθους 3 1/2 μ. με 5 βαθμίδας, ἐν ἧ ἀνευρέθησαν ὀστᾶ, σιδηρᾶ ῥάβδος καὶ τινα θραύσματα γλυπτὰ μαρμάρινα. Πρὸς τὶ αὕτη ἐχρησίμευεν εἶναι ἄγνωστον. Πρὸ τῆς πύλης δ' ὄμως τῆς εἰσόδου, πρὸς τὰριστερὰ ἀπεκαλύφθη μικρὸν παρεκκλήσιον, μήκ. 9 1/2 μ. καὶ πλ. 4 μ. ἔχον μεγάλην ἀψίδα πρὸς Α. Τὸ δάπεδον τοῦ παρεκκλησίου τούτου κοσμεῖται ὑπὸ θαυμασίου ψηφιδωτοῦ, ἀπαραμίλλου ἀρμονίας συνθέσεως καὶ κατασκευῆς. Εὐτυχῶς ἐσώθη ὀλόκληρον σχεδόν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ παρίστανται ἐντὸς τῆς ἀψίδος ἀκτίνες ἐκ τοῦ κέντρου ἐκπεμπόμεναι καὶ πληροῦσαι ὀλόκληρον τὸ ἡμικύκλιον αὐτῆς. Αὗται θὰ ἐκπορεύωνται ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, διότι κάτωθεν αὐτῶν πρὸ τῆς ἀψίδος παρίσταται μεγάλη γάστρα ἐπὶ ὑψηλοῦ ποδὸς ἐρειδομένη, ἐξ ἧς ἀναφύεται πρὸς τ' ἄνω ἄμπελος, ἧς δύο κλάδοι τεράστιοι ἀνακλαδούμενοι πρὸς τ' ἄνω, εἶτα κατέρχονται ἑκατέρωθεν καὶ πληροῦσι μετὰ τὰ φύλλα καὶ τὰς σταφυλὰς αὐτῶν ὀλόκληρον μέγαν κύκλον, 2 μ. περίπου διαμέτρου. Ἐπὶ τῶν δύο κλάδων τῆς ἁμπέλου, ἄνωθεν τῆς γάστρας ἴστανται δύο ταῶ, ὧν τὸ πτέρωμα κοσμεῖται δι' ἑξαισίων τοὺς χρωματισμοὺς ὀφθαλμῶν. Καὶ ἡ μὲν γάστρα συμβολίζει τὴν χριστιαν. Ἐκκλησίαν, ἡ ἄμπελος τὸν ἰδρυτὴν ταύτης τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, οἱ δὲ ταῶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, ἣν ἐξασφαλίζει ἡ πίστις εἰς αὐτόν. Τὸ ὄλον λοιπὸν τῆς διακοσμήσεως ταύτης ἐκτὸς τῆς ἐξόχου γραφικῆς τελειότητος ἐγκλείει καὶ τοσοῦτο βαθὺν συμβολισμόν καὶ τοιαύτην ὑψηλὴν τοῦ χριστιαν. δόγματος φιλοσοφίαν! Εὐθύς μετὰ τὸν κύκλον τοῦτον, εἰς ἀπόστασιν 1 μ. περίπου ἔπεται ἕτερος συμμετρικὸς ἰσομεγέθης σχεδὸν κύκλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαγράφονται ποικίλα βυζαντινὰ κοσμήματα, εἰς δὲ τὰς τέσσαρας ἐνὸς κεντρικοῦ σιανουροῦ ἄκρας τέσσαρες δελφίνες θαυμασίας τέχνης. Πέριξ δὲ τῶν δύο κύκλων ὁμοῦ δια-

θέτει ὡς πλαίσια τούτους πλατεῖα ζώνη ἐκ πολυχρώμου πλοχμοῦ, πέραν δὲ τούτου πρὸς τοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ παρεκκλησίου κλείει τὸν ὅλον διάκοσμον τοῦ δαπέδου πλατεῖα ζώνη 0,60 τοῦ μέτρου ἀποτελουμένη ἀπὸ κόσμημα λεπιδωτόν, φθάνον μέχρι τῶν κρασπέδων τῶν τεσσάρων τοίχων. Ἀλλὰ καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ ναΐσκου τούτου εἶχον γραφικὸν ὄραϊον διάκοσμον, ὅστις δ' ὅμως τελείως ἐξηφανίσθη, διότι οἱ τοῖχοι οὗτοι μόλις διεσώθησαν εἰς ὕψος 1 μ. καὶ ἐνιαχοῦ 0.50 μ.

Τοιοῦτο τὸ θαναμαστὸν τοῦτο νέον ψηφιδωτόν, ὅπερ θέλει καταλάβει ὁμοῦ μετὰ τοῦ περιφήμου ψηφιδωτοῦ τῆς ἐν Νικοπόλει πρὸ ἐτῶν ἀνακαλυφθείσης ὑπ' ἐμοῦ ἀρχαιοτάτης Βασιλικῆς Δουμετίου, ἐξέχουσαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χριστιαν. τέχνης θέσιν. Εὐτυχῶς δὲ ἡ Σ. Κυβέρνησις, συστάσει καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας, ἀπέστειλε πρὸ τινος ἐν Νικοπόλει διακεκριμένον καλλιτέχνην εἰδήμονα τῆς ψηφιδωτῆς τέχνης, ὅστις θέλει στερεώσῃ καὶ ἐπισκευάσῃ τοῦτο, διότι ἄλλως ὑπάρχει μέγας κίνδυνος ἐν τῷ μέλλοντι ταχέως νὰ καταστραφῇ. Τὸ ψηφιδωτὸν τοῦτο ἀνάγεται εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῶν τῆς Βασιλικῆς Δουμετίου, δηλ. εἰς τὸν 5^{ον} ἢ 6^{ον} αἰ. μ.Χ. ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὁμοίότης τοῦ ῥυθμοῦ, τῆς τέχνης καὶ τῆς ὅλης κατασκευῆς.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου ὑπάρχει Λουτήριον, οὗ αἱ θύραι ἦσαν συρταὶ ἐπὶ αὐλάκων σφζομένων μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, ἐπίσης ὑπῆρχον φρέατα με μαρμάρινα ὄραϊα στόμια. Τὰ φρέατα ταῦτα καθαρίσας εὗρον ἄφθονον ὕδωρ, ὅπερ μεγάλως εὐηργέτησε τὴν ἀνασκαφικὴν μας ἐργασίαν ἐφέτος.

Ἰδρυτῆς δὲ τοῦ ἑξαισίου τούτου χριστιαν. ἰδρύματος ἦτο ὁ «ἀγιώτατος ἀρχιερεὺς Ἀλκίσων¹⁾», ὅστις τὸ πᾶν ἔργον ἐκ θεμελίων ἔκτισεν», ὡς ῥητῶς μαρτυρεῖ ψηφιδωτὴ ἐπιγραφὴ ἀποκαλυφθεῖσα παρὰ τὴν πύλην μεγάλης αἰθούσης τοῦ κτιρίου, ἧς ὀλόκληρον τὸ δάπεδον κοσμεῖται ὑπὸ ποικιλωτάτου ψηφιδωτοῦ. Ἡ αἶθουσα αὕτη κεῖται πρὸς Α. τοῦ προδόμου, ὃν ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, ἔχει δὲ αὕτη μήκος μὲν 12 μ., πλ. δὲ 6,30.

Ἐντὸς τῶν χωμάτων τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εὐρέθησαν παντοῖα ὄσα

¹⁾ Ὁ φιλομουσότατος οὗτος ἱεράρχης ὡς καὶ οἱ δύο Δουμέτιοι. οἱ ἰδρυταὶ τῆς Βασιλικῆς Νικοπόλεως, νῦν τὸ πρῶτον γίνονται γνωστοί, οὐδαμοῦ ἀλλαγῶς μνημονευόμενοι. Καὶ εἰσὶν ἐν τούτοις οἱ τρεῖς οὗτοι ὑπέρροχοι ἀρχιερεῖς διὰ τὴν φιλομουσίαν καὶ τὸν πρὸς τὰς τέχνας ἔρωτα αὐτῶν ἐφάμιλλοι τῶν ἐπιφανεστάτων κληρικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τῶν Παπῶν τῆς Ῥώμης.

εθρήματα, οἷον πολλαὶ χαλκαῖ ἀλύσεις, κοσμήματα χαλκᾶ βυζαντινά, πλεῖστα ἀρχιτεκτονικὰ ἐκ μαρμάρου τεμάχια καὶ ἄλλα τινὰ, ἅτινα πάντα περισυνέλεξα ἐντὸς ἐνὸς τῶν θολωτῶν διαμερισμάτων τῆς μεγάλης δεξαμενῆς, ὅπερ μετέβαλον εἰς πρόχειρον τῶν ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῶν Μουσείων. Ἐκεῖ μετέφερον καὶ ἄλλα τινὰ εθρήματα ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τῶν περὶ αὐτῆς ἀγρῶν περισυλλεγένητα. Μεταξὺ τούτων ἀξιολογώτατον εἶναι μέγα μαρμάρινον ὑπέρθυρον, τὸ ὁποῖον ἀνεῦρον ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ ὑπὸ τῶν χωρικῶν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὠραία ἐπαύλει τοῦ γνωστοῦ ἐν Πρεβέζῃ Χουσεῖν Πασᾶ. Δυστυχῶς τοῦτο δὲν εἶναι δλόκληρον, διότι λείπει μέγα ἴσως τεμάχιον ἐκ δεξιῶν.

Ἡ διακόσμησις αὐτοῦ εἶνε πλουσιωτάτη. Ἐν τῇ ἀνω ἐπιφανείᾳ εἶναι ἀναγεγραμμένη θαυμαστὴ ἄκανθα, ἣτις ἐξελίσσεται ὡς κυκλικὸς μαϊάνδρος ὀφιοειδῆς, εἰς δὲ τὰ κενὰ αὐτοῦ ὑπάρχονν τετράφυλλοι ῥόδακες.

Κάτωθεν ταύτης φέρεται μὲ ὠραίους χαρακτῆρας ἡ ἐπιγραφὴ.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ—ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛΛΑ

[ΗΚΑΙΑΓΕΝ - - -

ΕΠΟΙΗΣΑΤΟ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ

[ΥΠΕΡΗΣ - - -

Τὸ μῆκος τῆς γλυφῆς ταύτης εἶναι 1,62, τὸ ὕψος 0,37, τὸ δὲ πᾶχ. 0,43.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἐν Πρεβέζῃ Μουσεῖον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῆς καθήρτισα, ἐπλουτίσθη διὰ νέων προσκτημάτων ¹⁾, πολλοὶ δὲ ἡμεδαποὶ τε καὶ ξένοι ἐπισκέπτονται τοῦτο ἐν τοῖς ἰσογείοις τοῦ Δημαρχείου Πρεβέζης στεγαζόμενον. Ἄλλὰ τὸ οἶκημα τοῦτο δὲν εἶναι ποσῶς ἀντάξιον τοιούτων κειμηλίων, διὸ ἐπανειλημένως ἔκαμα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργείας, ἵνα παραχωρηθῇ ἡμῖν τὸ ἐν Πρεβέζῃ Τζαμίον τοῦ φρουρίου τῆς πόλεως, ὅπερ ἔχει ἐπιτεταγμένον τὸ Ε΄ Σῶμα Στρατοῦ πρὸς φύλαξιν πυρομαχικῶν. Ἐφέτος κατώρθωσα χάρις εἰς τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου ὡς Διοικητοῦ τοῦ Ε΄ Σώματος, ἵνα διαταχθῇ ἡ ἐκεῖθεν μεταφορὰ τῶν πυρομαχικῶν, ὧν ἄλλως τε ἢ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως τοποθέτησις εἶνε ἐπικινδυνωτάτη, οὕτω δ' ἐλπίζω ὅτι ἐκκενοῦμενον θέλει χρησιμοποιοθῆ ὡς Μουσεῖον Ἀρχαιολογικόν.

Ἐλίγον προτοῦ ἀναχωρήσω ἐκ Πρεβέζης ἔκαμον διάλεξιν ἐν αὐτῇ

¹⁾ Πάντων τῶν νέων προσκτημάτων τοῦ Μουσείου Πρεβέζης δημοσιεύω προσεχῶς ἐν τῷ Ἀρχαιολογ. Δελτίῳ λεπτομερῆ περιγραφὴν. Πρβλ. Ἀρχ. Δελτ.

περὶ τῆς Ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τῆς Νικοπόλεως, καθ' ἣν παρέστησαν ὅτι ἐπίσημον καὶ διακεκριμένον περικλείει ἡ μικρὰ αὕτη ἡπειρωτικὴ πόλις. Αἱ εἰσπράξεις τῆς διαλέξεως ταύτης ¹⁾ διετέθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνιδρύσεως ἀναμνηστικοῦ Μνημείου ἐν Νικοπόλει διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πρεβέζης, διότι ὡς γνωστὸν ἡ μάχη, ἣτις ἐδώρησε τὴν ἐλευθερίαν εἰς αὐτήν, ἐδόθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἱστορικωτάτης πόλεως τοῦ Αὐγούστου, ἧς τὸ ὄνομα εἶνε τοσοῦτον αἴσιος οἰωνὸς διὰ τὴν Νίκην. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ Μνημείου τούτου εἶχον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, πλειστάκις δ' ἐνήργησα πρὸς πραγματοποίησίν της, δυστυχῶς δ' ὅμως αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις δὲν ἐβροήθησαν ταύτην. Ἦδη ἐλπίζω ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ, τοῦτο δὲ θὰ συντελέσῃ, ὥστε ὁ περὶ τὸ Μνημεῖον χώρος νὰ εὐπρεπισθῇ καὶ δενδροφυτευθῇ, οὕτω δ' οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ σεπτὰ τῆς Νικοπόλεως ἐρεῖπια νὰ εὐρίσκωσι καὶ μικράν τινα σκιάν ἐν τῇ ἀδένδρῳ ἐκείνῃ νεκρᾷ πόλει ²⁾.

ΛΛΕΞ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

12. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΦΝΩ, ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΩΝ ΠΥΡΓΩΝ
ΚΑΙ ΙΔΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μετέβην εἰς Σίφνον περὶ τὰς ἀρχαῖς Ἰουλίου καὶ παρέμεινα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἀσχοληθεὶς εἰς ἔρευναν καὶ μελέτην ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων πύργων αὐτῆς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν τοῦ Ἀγ. Νικήτα. Πόρισμα τῆς ἐργασίας ταύτης ὑπῆρξε τὸ ἑξῆς.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πύργων, οὓς ἠρεύνησα ἄλλοτε, προσέθηκα ἤδη καὶ ἄλλους. Εὗρον ἐν ἐρειπίοις μικρὸν τοιοῦτον πέραν τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ἀγ. Νικήτα, περὶ ἧς κατωτέρω. Ὅμοιον εἰς θέσιν Καμπαναριὸ κατὰ τὴν Χερρόνησον καὶ οὐχὶ τὸ Καμπαναριὸ ἀντικρὺ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ἐπὶ

¹⁾ Ἐκ τῆς διαλέξεως ταύτης εἰσπράχθησαν περὶ τὰς τρισχιλίαις δρ.

²⁾ Τελευτῶν ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω πάσας τὰς Διοικητ. καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, αἵτινες μεγάλως ὑπεβοήθησαν τὸ ἔργον μου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρέπει νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν Δήμαρχον Πρεβέζης Κον Ἰ. Ρέντζαν, ὅστις παντοιοτρόπως μὲ συνέδραμεν ἐν μέσῳ ἀπίρων δυσχερειῶν, ἃς συνήνησα ἐφέτος ἐν Νικοπόλει. Ὁ κ. Ρέντζας ἀντελήφθη ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὴν μεγάλην σημασίαν. ἦν ἔχει ἡ Νικόπολις διὰ τὴν ὅλην Ἠπειρον, ἰδιαίτατα δὲ διὰ τὴν Πρέβεζαν. Δεκάκις τοῦλάχιστον ἦλθεν εἰς Νικόπολιν, ἀφήσας πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν του. ἵνα ἐπὶ τόπου συζητήσωμεν καὶ λύσωμεν τὸ μέγα πρόβλημα τῆς διαφυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἐν Νικοπόλει ἀρχαιοτήτων.